

บทที่ 5

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ และเพื่อเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ

กลุ่มประชากรที่ใช้ศึกษา คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนเมืองชลพาณิชย์การ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรีเขต 1 จำนวน 11 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 2 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) หลังจากนั้นจับสลากเพื่อกำหนดเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 45 คน กลุ่มทดลองได้รับการเรียนโดยรูปแบบการเรียนการสอนร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มควบคุมได้รับการเรียนโดยรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชาบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่อง การบันทึกรายการปรับปรุงบัญชี ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 จำนวน 8 แผน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามรูปแบบและขั้นตอนของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD และรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 35 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .89 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .26 - .76 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .21 - .86 3) แบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้รูปแบบของลิเกิร์ต จำนวน 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .87

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการทดสอบก่อนเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสอน ทั้ง 2 กลุ่มด้วยตนเอง โดยให้กลุ่มทดลองใช้วิธีการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กลุ่มควบคุมสอนโดยการเรียนการสอนแบบปกติ เป็นเวลากลุ่มละ 16 ชั่วโมง ทำการทดสอบหลังเรียน ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ชุดเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และสถิติการทดสอบค่าที่กรณีของกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระต่อกันโดยใช้สูตร t -test แบบ Independent Samples

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ของกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบปกติ
2. เจตคติต่อวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนกลุ่มที่รับการสอนโดยใช้รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนโดยรูปแบบการเรียนแบบปกติ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 และเจตคติต่อวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 เรื่อง การบันทึกรายการปรับปรุงบัญชีของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ผู้วิจัยนำมาอภิปรายเป็นลำดับดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง การบันทึกรายการปรับปรุงบัญชี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1 คือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ สาเหตุเนื่องมาจาก

1.1 การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นการเรียนที่ทำให้นักเรียนตั้งใจเรียนมากขึ้น กล่าวคือ ก่อนเรียนนักเรียนแต่ละคนทราบคะแนนฐานของตนเอง และนักเรียนจะต้องทำคะแนนหลังเรียนให้ได้ดีกว่าคะแนนฐานของตนเอง เพื่อที่ต้องการได้คะแนนพัฒนา ซึ่งส่งผลให้คะแนนของกลุ่มสูงขึ้น และเมื่อกลุ่มได้คะแนนสูงจะได้รับรางวัลจึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนตั้งใจเรียน ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดทางจิตวิทยาเกี่ยวกับการเสริมแรงที่ว่า การเสริมแรงจะส่งผลให้ผู้ที่ได้รับตัวเสริมแรงเกิดความพึงพอใจซึ่งมีผลช่วยเพิ่มความถี่ของการเกิดพฤติกรรมที่ต้องการ และยังสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับกฎของผลที่ได้รับของธอร์น ไคค์ที่กล่าวว่า การเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้าและการตอบสนองจะแนบแน่นขึ้น หากการตอบสนองนั้นมีผลกรรมที่น่าพึงพอใจ (รางวัล) ตามมา (บุญศรี คำชาย, 2540, หน้า 109, 177) กล่าวคือเมื่อผู้สอนให้รางวัลกับกลุ่มที่ได้คะแนนพัฒนาสูง นักเรียนแต่ละกลุ่มก็อยากได้รางวัลจะต้องทำคะแนนให้กลุ่มสูง การที่จะได้คะแนนสูงต้องทำแบบทดสอบให้ได้ จึงส่งผลให้ช่วยกระตุ้นนักเรียนให้ตั้งใจเรียนและทำความเข้าใจในสิ่งที่เรียน เหตุผลดังกล่าวนี้ทำให้นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค

STAD เกิดแรงจูงใจและมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น จนนักเรียนได้พัฒนาตนเองแล้ว เกิดการเรียนรู้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

1.2 ในขั้นสอนของการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีลักษณะการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ คือกระบวนการเรียนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนสรุปความรู้ ความเข้าใจด้วยตนเอง โดยผ่านการปฏิบัติโดยการได้ทำแบบฝึกหัดทักษะร่วมกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนเกิด การเรียนรู้ได้ดังที่ ทิศนา แจมมณี (2536, หน้า 29) กล่าวว่า หากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ที่ประกอบด้วย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ได้ข้อมูลและการเรียนรู้จากการปฏิสัมพันธ์กับ คนอื่น ๆ ในกลุ่มแล้วพบคำตอบด้วยตนเอง รู้กระบวนการทำงานและนำความรู้ไปใช้จริง ก็คาดหวัง ได้ว่าผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งใจไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของเพียเจต์ เกี่ยวกับ การพัฒนาทางสติปัญญาของผู้ที่เรียนที่ได้กล่าวว่า การพัฒนาจะเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ แต่สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและประเพณีต่าง ๆ รวมทั้งวิธีการดำรงชีวิตอาจมีส่วนช่วยในการพัฒนา ได้ต่างกัน (สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2540, หน้า 1 - 2) แล้วยัง สอดคล้องกับแนวคิดของ จอห์นสัน (Johnson, 1997, p. 63) ที่ว่าการเรียนรู้ที่ผ่านการปฏิบัติซึ่ง นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดทักษะร่วมกัน จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริง และองค์ความรู้ นั้น จะ อยู่คงทนกับผู้เรียน ได้นาน

1.3 การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เน้นการทำงานเป็นกลุ่ม นักเรียนได้เรียนรู้ ร่วมกัน มีการใช้ความคิดและอภิปรายปัญหาาร่วมกัน มีการแก้ไขปัญหาซึ่งกันและกันด้วยเหตุผล ทำ ให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการทำแบบฝึกหัดมากขึ้น ดังที่ วัฒนาพร ระวังทุกข์ (2541, หน้า 38) กล่าวว่า สมาชิกในกลุ่ม ประกอบด้วยนักเรียนที่มี ความสามารถแตกต่างกัน โดยที่แต่ละคนมีส่วนร่วมอย่างจริงในการเรียนรู้ และในความสำเร็จของ กลุ่ม ซึ่ง โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การแบ่งปัน การช่วยเหลือระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งและ เรียนอ่อน ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนที่ครูสอนดีขึ้น นอกจากนี้การเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD นักเรียนยังมีโอกาสได้ตรวจคำตอบ ศึกษาข้อบกพร่องของตนเองและเพื่อนในกลุ่ม ทำให้ มองเห็นข้อบกพร่องหลายอย่างที่ควรจดจำและนำไปใช้ประโยชน์ในแบบทดสอบ จากการร่วมกัน คิดร่วมกันอภิปราย ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจจนสรุปความรู้เป็นของตนเองได้ ซึ่งเป็นไปตาม ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ออซูเบล (Ausubel, 1975, p. 134) ที่ว่าการเรียนรู้แบบค้นพบเป็นการเรียนรู้ ที่ให้เด็กได้ช่วยกันปฏิบัติจะช่วยให้เด็กเข้าใจสิ่งที่เรียนได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้การที่นักเรียนมี โอกาสทำงานร่วมกันมากขึ้น ทำให้บรรยากาศการเรียนเป็นกันเอง นักเรียนจะรู้สึกสบายใจ ไม่ว่าหัว ไม่เครียด และมีความมุ่งมั่นในการเรียนมากขึ้น

1.4 ในการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะร่วมกัน และแสดงความคิดเห็นหรืออภิปรายข้อคำถามต่าง ๆ ได้มากขึ้น เพราะนักเรียนที่อยู่ในวัยเดียวกันสามารถสื่อสารกันเข้าใจ โดยผ่านภาษาของเด็กในวัยเดียวกัน ทำให้นักเรียนเห็นแนวคิดที่แตกต่างและหลากหลาย มีแรงจูงใจและมุมมองที่กว้างขึ้นนักเรียนมีโอกาสเปรียบเทียบแนวคิดของตนเองกับเพื่อน ๆ การซักถาม การตอบคำถาม และการอธิบายของเพื่อนนักเรียนด้วยกัน เป็นสิ่งที่นักเรียนสามารถทำได้ไม่รู้สึกลังเลหรืออับอายกลัวเพื่อนล้อเลียนเหมือนกับการตอบคำถามหรือการซักถามจากครูในชั้นเรียน ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ จรรยา ภูอุดม (2544) ที่กล่าวว่า การตรวจสอบซักถามทำความเข้าใจเพื่อสื่อสารให้ตรงกันสามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจเนื้อหาที่ชัดเจนและลึกซึ้งมากขึ้น การซักถามและการสร้างความกระจำระหว่างนักเรียนด้วยกันเองเป็นวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี มีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอะฮูจา (Ahuja, 1994) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนแบบปกติที่ไม่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือ ซึ่งพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติ สอดคล้องกับการศึกษาของ จรรยา ภูอุดม (2548) ที่ศึกษาเรื่องผลของการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์มีผลการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิโคลส์ (Nichols, 1994, pp. 460 - A) ที่ศึกษาประสิทธิภาพโครงสร้างของกิจกรรมการเรียนแบบร่วมมือกันเรียน โดยใช้การผสมผสานระหว่างการเรียนแบบร่วมมือแบบกลุ่มผลสัมฤทธิ์และการเรียนแบบร่วมมือกลุ่มแข่งขัน โดยใช้เกมกับการเรียนแบบปกติ พบว่านักเรียนที่เรียนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติและสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัตย์เวียง ปิณะกลาง (2540) รัชณี มณีโกศล (2540) จินตนา เล็กล้วน (2541) นลินี ทีหอคำ (2541) สุมาลี บัวเล็ก (2541) อรรพรรณ หนูชูเชื้อ (2544) แพรพวรรณ ฤกษ์ศรีรัตน์ (2544) ที่ใช้วิธีสอนแบบการเรียนร่วมมือในวิชาต่าง ๆ ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นเช่นกัน

ด้วยเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สามารถทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่อยากจะเรียนรู้ มีความเข้าใจและเห็นใจผู้อื่นลดช่องว่างระหว่างนักเรียนที่เรียนเก่งกับนักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้ปรับตัวเข้าหากันได้ บรรยากาศในห้องเรียนจึงเป็นการเรียนที่สนุกสนาน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และร่วมมือกันในการทำงาน ส่งผลที่ดีต่อนักเรียนทั้งทางด้านวิชาการ ด้านสังคม ด้านความร่วมมือช่วยเหลือกัน จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. เจตคติต่อวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 จากการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ ผลการศึกษพบว่า เจตคติต่อวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ทั้งนี้ เนื่องจาก วิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD เป็นกระบวนการเรียนการสอนที่จัดให้ผู้เรียนทำงานร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถต่างกันแต่ต้องร่วมมือกันทำงาน นักเรียนจะช่วยคิดอภิปราย สมาชิกที่เก่งจะเป็นผู้ช่วยเหลือคนที่เรียนอ่อนและเพื่อนคนอื่น ๆ โดยสอนให้สมาชิกในกลุ่มเข้าใจ จะเห็นว่าวิธีการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ทำให้ผู้เรียนได้ประโยชน์จากเพื่อน มีการถ่ายโยงความรู้ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะเด็กที่มีความสามารถสูงจะสามารถอธิบายและสอนความรู้ให้เพื่อน ๆ ได้ดี บรรยากาศกลุ่มจะเป็นแบบกันเอง คือมีความสามัคคีในการทำงานกลุ่ม มีความเห็นอกเห็นใจกัน ทำให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับกันเกิดความสนุกสนานในการเรียน สอดคล้องกับ (Johnson et al., n.d. อ้างถึงใน ทิศนา แจมมณี, 2545, หน้า 101) ที่ว่า ประการแรก การเรียนแบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนมีความพยายามที่จะบรรลุเป้าหมายมากขึ้น เป็นผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีผลงานมากขึ้น การเรียนรู้มีความคงทนมากขึ้น มีแรงจูงใจภายในและแรงจูงใจสัมฤทธิ์ มีการใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เหตุผลดีขึ้นและคิดอย่างมีวิจรรณาณมากขึ้น ประการที่ 2 การเรียนแบบร่วมมือสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนดีขึ้น ช่วยทำให้ผู้เรียนมีน้ำใจเป็นนักกีฬามากขึ้น ใส่ใจผู้อื่นมากขึ้น เห็นคุณค่าของความแตกต่าง ความหลากหลาย การประสานสัมพันธ์และการร่วมกลุ่ม ประการที่สามการเรียนแบบร่วมมือช่วยทำให้สุขภาพจิตดีขึ้น มีความรู้สึกที่ดีเกี่ยวกับตนเองและมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้นและยังช่วยพัฒนาทักษะทางสังคมและความสามารถในการเผชิญกับความเครียดและความผันแปรต่าง ๆ สอดคล้องกับ สายรุ้ง ฟูมตระกูล (2539, หน้า 24) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือเป็นวิธีเรียนที่มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์จากเพื่อนในกลุ่ม รวมทั้งได้เรียนรู้สภาพอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลอื่นกลุ่มผู้เรียนจะได้พัฒนาในด้านอารมณ์และสังคมอย่างเต็มที่ เป็นการเตรียมให้ผู้เรียนปรับตัวเข้ากับสังคมภายนอกได้

นอกจากนี้การจัดกิจกรรมการเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD มีความเป็นกันเอง ไม่ตึงเครียด มีการให้รางวัล ชมเชย ทำให้นักเรียนอยากเรียน ซึ่งตรงกับทฤษฎีสัมพันธ์เชื่อมโยงของธอร์น ไคค์ และสอดคล้องกับหลักของแรงจูงใจของ ฮัล คอลลาร์ด และมิลเลอร์ (Dollard, Miller) เมอร์เรย์ (Murray) และของมาสโลว์ (Maslow)

(สุรางค์ โค้วตระกูล, 2544, หน้า 154 – 162) ด้านความต้องการเป็นหนึ่งในของสังคม โดยเฉพาะ การชมเชยจากเพื่อนและครู (อาร์ พันธ์มณี, 2543, หน้า 198) และประสบการณ์จากระบบ การเรียนการสอนแบบร่วมมือสามารถสร้างเสริมการเรียนรู้ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีในความรู้สึ กเด็กจะ เกิดกำลังใจภายใน มีความคิดที่จะค้นคว้า ศึกษาหาความต่อเนื่องในเชิงความรู้ทางการเรียน ขึ้นไป และเกิดการพัฒนาลูกเจตคติต่อวิชาที่เรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางเยาว์ โชติพันธุ์ (2545) ที่ศึกษาเรื่อง ผลของคำถามนำและการเสริมแรงต่อเจตคติทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนกลุ่มที่มีการเสริมแรงมีเจตคติทางวิทยาศาสตร์ที่สูงกว่า กลุ่มนักเรียนที่ไม่มีการเสริมแรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ อะฮูจา (Ahuja, 1994) ที่ได้ศึกษาเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติและการใช้ทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนเกรด 7 ในรัฐโอไฮโอ พบว่านักเรียน ที่เรียนด้วยการเรียนแบบร่วมมือมีเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่ากลุ่มควบคุม และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ นลินี ทีหอกำ (2541) แพรพรรณ ฤกษ์ศรีรัตน์ (2544) และชำนาญ คำชู (2547) ที่ใช้การเรียนแบบร่วมมือในการสอนวิชาต่าง ๆ เพื่อศึกษาเจตคติต่อวิชานั้น ๆ ปรากฏว่านักเรียนมี เจตคติที่ดีต่อวิชานั้นและมีการร่วมมือในการทำงานกลุ่มมากขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ ร่วมมือเทคนิค STAD มีเจตคติต่อวิชาบัญชีเบื้องต้น 2 สูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนแบบปกติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจจะเป็นประ โยชน์ต่อการศึกษา ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ก่อนที่จะจัดนักเรียนเข้ากลุ่ม ครูควรให้นักเรียนรู้จักบทบาทหน้าที่ของสมาชิกแต่ ละคนภายในกลุ่มให้ชัดเจนเสียก่อนที่จะมีการเรียนการสอน

1.2 ในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรมกลุ่ม ครูควรดูแลให้คำแนะนำการทำงานกลุ่มของ นักเรียนเป็นระยะ ๆ เช่น การแนะนำวิธีที่กระตุ้นให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนในการตัดสินใจให้มากที่สุด การแนะนำให้นักเรียนทั้งกลุ่มรู้จักควบคุมเวลา

1.3 ในการเรียนเป็นกลุ่ม ควรเน้นให้นักเรียนรู้จักทักษะทางสังคม โดยฝึกให้นักเรียน รู้จักส่งเสริมและกระตุ้นซึ่งกันและกัน เรียนรู้ซึ่งกันและกัน มีความกระตือรือร้น และยอมรับ ความคิดเห็นของผู้อื่น เพราะจะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา และการอยู่ ร่วมกันในสังคม

1.4 จากการวิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อรายวิชาการบัญชีเบื้องต้น 2 สูงขึ้นกว่าการเรียนแบบปกติ ครูที่สอนวิชาการบัญชี จึงควรนำเอาวิธีการสอนแบบร่วมมือมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.5 สำหรับนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดแล้วไม่ผ่านตามจุดประสงค์หรือทำคะแนนให้กับกลุ่มได้น้อย ผู้สอนควรให้กำลังใจ เพื่อเป็นแรงเสริมในการทำแบบฝึกหัดในชุดต่อไปและควรกำชับสมาชิกในกลุ่มทุกคนในเรื่องการให้กำลังใจแก่เพื่อนด้วย

1.6 วิธีการสอนแต่ละวิธี ไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุด ทั้งนี้ผู้สอนควรเลือกวิธีการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับปัญหาและผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ก็เป็นทางเลือกหนึ่ง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค STAD ในเนื้อหาวิชาอื่น ๆ ในระดับชั้นอื่น ๆ

2.2 ควรปรับปรุงข้อจำกัดทางการวิจัยให้หมดไป โดยทำการสอนในภาคเรียนที่ 1 การสอนโดยบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ผู้วิจัย เนื่องจากอาจมีอคติต่อทั้งสองกลุ่มได้ ตลอดจนควรขยายเวลาในการทดลองเพื่อให้เห็นผลการวิจัยที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2.3 ควรสร้างหรือปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยในการทดลองให้มีประสิทธิภาพในการประเมินให้มากขึ้น

2.4 ควรมีการวิจัยผลของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือรูปแบบอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความหลากหลายทางการเรียน

2.5 ควรมีการศึกษาสัดส่วนที่เหมาะสมในการใช้การสอนแบบร่วมมือกับใช้การสอนแบบอื่น ๆ เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.6 ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD กับตัวแปรอื่น ๆ เช่น เปรียบเทียบความก้าวหน้าระหว่างเด็กที่เรียนเก่ง เรียนปานกลาง และเรียนอ่อน ว่ากลุ่มใดมีการพัฒนาการเรียนมากกว่ากันเมื่อเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD หรือทดสอบว่าการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค STAD จะทำให้ผู้เรียนมีความคงทนในการเรียนรู้หรือไม่

2.7 ควรมีการนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนซึ่งมีสภาพคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งหมด ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.8 ควรนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบสอบถามวัดเจตคติต่อวิชา
ที่เรียน ไปทดลองกับนักเรียนที่มีสภาพคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างและเคยเรียนเนื้อหา
ในเรื่องที่ใช้ทำการวิจัยนี้ไปแล้ว เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University